Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 76 **Rozeslána dne 15. října 1991** **Cena Kčs 8,–**

OBSAH:

395. Zákon České národní rady o školských zařízeních (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)

396. Vyhláška federálního ministerstva financí, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 108/1991 Sb., o dovozní přirážce, ve znění vyhlášek č. 154/1991 Sb. a č. 234/1991 Sb.

397. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon

398. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb., č. 423/1990 Sb. a č. 534/1990 Sb.

399. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o speciálních školách a speciálních mateřských školách

400. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

401. Vyhláška ministerstva životního prostředí České republiky o programech odpadového hospodářství

402. Vyhláška Státní banky československé o vydání pamětních stříbrných padesátikorun s motivy lázní Karlových Varů, Mariánských Lázní a Piešťan

403. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o hygieně v obchodě a kancelářích (č. 120)

404. Oznámení federálního ministerstva práce a sociálních věcí o vydání výnosu o poskytování příplatku k úhradě cestovních výdajů pracovníkům přijatým z České republiky do federálních orgánů na území Slovenské republiky

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev v obcích

Opatrenie Ministerstva financií Slovenskej republiky na odstránenie nezrovnalostí a tvrdostí pri vyrubovaní domovej dane

395

PŘEDSEDNICTVO ČESKÉ NÁRODNÍ RADY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem České národní rady č. 31/1984 Sb. a zákonem České národní rady č. 390/1991 Sb., o předškolních zařízeních a školských zařízeních

ZÁKON

České národní rady
o školských zařízeních

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Předškolní zařízení a školská zařízení jsou součástí školské výchovně vzdělávací soustavy; v právních vztazích vystupují svým jménem a mají odpovědnost vyplývající z těchto vztahů, pokud není dále stanoveno jinak.

(2) Předškolní výchovu zabezpečují předškolní zařízení. Výchovu mimo vyučování, systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních školských pracovníků a odborné služby školám, předškolním zařízením a školským výchovným zařízením zabezpečují školská zařízení.

ČÁST DRUHÁ
PŘEDŠKOLNÍ ZAŘÍZENÍ

§ 2

Předškolní výchova zabezpečuje uspokojování přirozených potřeb dítěte a rozvoj jeho osobnosti; probíhá ve spolupráci rodiny a předškolního zařízení.

§ 3

(1) Předškolními zařízeními jsou mateřská škola a speciální mateřská škola.

(2) Mateřská škola a speciální mateřská škola navazují na výchovu dětí v rodině a v součinnosti s rodinou zajišťují všestrannou péči dětem zpravidla ve věku od tří do šesti let.

(3) Mateřská škola rozvíjí specifické formy výchovného působení na děti. Působí rovněž na děti zdravotně, výchovně a sociálně ohrožené a na děti talentované.

(4) Speciální mateřská škola zajišťuje péči o děti mentálně nebo smyslově nebo tělesně postižené nebo o děti s vadami řeči, o děti s více vadami a o děti nemocné nebo zdravotně oslabené umístěné ve zdravotnickém zařízení.

(5) Mentálně nebo smyslově nebo tělesně postižené děti a děti s vadami řeči mohou být zařazeny do mateřské školy podle odstavce 3 nebo do speciálních mateřských škol.

(6) Mateřská škola a speciální mateřská škola se zřizují především jako mateřská škola a speciální mateřská škola s celodenní i polodenní péčí; mohou být zřizovány i jako školy internátní.

§ 4

zrušen

§ 5

zrušen

§ 6

zrušen

§ 7

zrušen

ČÁST TŘETÍ
ŠKOLSKÁ ZAŘÍZENÍ

§ 8

Školskými zařízeními jsou školská výchovná zařízení a školská účelová zařízení.

DÍL PRVNÍ
ŠKOLSKÁ VÝCHOVNÁ ZAŘÍZENÍ

§ 9

Školskými výchovnými zařízeními jsou zařízení pro zájmové studium, školská zotavovací zařízení, školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování a školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče.

Zařízení pro zájmové studium

§ 10

Zájmovému studiu umění slouží školské ústavy umělecké výroby, zájmovému studiu jazyků státní jazykové školy, zájmovému studiu stenotypistiky a psaní strojem státní těsnopisné ústavy.

§ 11

zrušen

§ 12

Školský ústav umělecké výroby

(1) Školský ústav umělecké výroby svou výchovnou a vzdělávací činností pečuje o udržování tradičních a rozvíjení nových výtvarných projevů, technik a praktických poznatků v oborech lidové umělecké výroby a uměleckých řemesel.

(2) Ústav uskutečňuje zejména zájmovou výchovu a výuku žáků a dospělých zaměřenou na oblast lidové umělecké výroby, odbornou výchovu a výuku žáků a dospělých pro potřebu právnických osob a fyzických osob zabývajících se lidovou uměleckou výrobou a uměleckými řemesly, pokud není zajišťována příslušnými středními školami, a tvorbu návrhů vzorů a technické dokumentace potřebných k zájmové i odborné výchově a výuce žáků a dospělých v oblasti lidové umělecké výroby a uměleckých řemesel.

(3) Ústav může být zřízen jako součást střední umělecké školy; své úkoly plní prostřednictvím kurzů, a to i za úplatu.

§ 13

zrušen

§ 14

Státní jazyková škola

(1) Státní jazyková škola poskytuje jazykové vzdělání v hlavních světových jazycích i jazycích jiných; organizuje též vyučování jazykům s odborným zaměřením a připravuje po jazykové stránce pro výkon činností v mezinárodních stycích, pro překladatelskou, tlumočnickou a jinou činnost.

(2) Studium na státní jazykové škole může být ukončeno státní jazykovou zkouškou; tuto zkoušku může vykonat i občan, který na státní jazykové škole nestudoval. Státní jazyková škola může plnit své úkoly za úplatu.

(3) Státní jazykovou školu lze též zřídit jako součást střední školy nebo základní školy.

§ 15

Státní těsnopisný ústav

(1) Státní těsnopisný ústav školí a doškoluje v oboru českého a cizojazyčného těsnopisu, psaní na stroji, obchodní korespondence, stenotypistiky v českém jazyce a cizích jazycích, techniky, mechanizace a racionalizace administrativy a sekretářských prací. Státní těsnopisný ústav může plnit své úkoly za úplatu.

(2) Studium oborů, jimž státní těsnopisný ústav vyučuje, může být ukončeno státní zkouškou.

Školská zotavovací zařízení

§ 16

Škola v přírodě

(1) Škola v přírodě je školské zotavovací zařízení, které umožňuje pobyt dětí z předškolních zařízení a žáků škol nebo jednotlivých tříd, popřípadě pobyt vybraných skupin žáků ve zdravotně příznivém prostředí bez přerušení školní výchovně vzdělávací práce. Jejím posláním je kompenzace negativních vlivů životního prostředí na zdravotní stav dětí a žáků žijících v územích s postiženým životním prostředím.

(2) Do školy v přírodě se vysílají děti z předškolních zařízení, žáci základních škol, žáci speciálních základních škol, zvláštních škol, pomocných škol a žáci těch ročníků víceletých gymnázií odpovídajících nejvýše devátému ročníku základní školy.

(3) Školské úřady mohou zřizovat a spravovat školu v přírodě též mimo své územní obvody v dohodě se školským úřadem a obcí, v jejichž územním obvodu má být škola v přírodě zřízena.

(4) Vláda České republiky stanoví pro účely tohoto zákona nařízením území s postiženým životním prostředím. V těchto územích se školy v přírodě nezřizují ani nekonají.

Školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování

§ 17

(1) Výchova mimo vyučování je součástí péče o výchovu a vzdělávání; organizují ji školy a školská výchovná zařízení pro výchovu mimo vyučování.

(2) Školskými výchovnými zařízeními pro výchovu mimo vyučování jsou střediska pro volný čas dětí a mládeže, školní družina, školní klub, školní knihovna a domov mládeže.

§ 18

zrušen

§ 19

Střediska pro volný čas dětí a mládeže

(1) Střediska pro volný čas dětí a mládeže plní funkci výchovně vzdělávací a rekreační.

(2) Střediska pro volný čas dětí a mládeže jsou

domy dětí a mládeže s širokou zájmovou působností a stanice zájmových činností specializované na konkrétní zájmové oblasti.

(3) Středisko pro volný čas dětí a mládeže může poskytovat své služby za úplatu.

§ 20

Školní družina a školní klub

(1) Výchově, vzdělávání a rekreaci žáků základní školy, základní školy pro smyslově postižené žáky, základní školy pro žáky s více vadami, základní školy pro žáky s vadami řeči, zvláštní školy nebo pomocné školy, popřípadě zvláštní školy pro tělesně postižené žáky, základní školy při zdravotnických zařízeních slouží v době mimo vyučování a v době školních prázdnin školní družina a školní klub. Školní družina je určena pro žáky prvního stupně, školní klub pro žáky ostatních ročníků těchto škol a pro žáky těch ročníků víceletých gymnázií odpovídajících nejvýše devátému ročníku základní školy.

(2) Školní družina a školní klub mohou být zřízeny i jako součásti školy.

§ 21

Školní knihovna

(1) Školní knihovnu jako součást jednotné soustavy knihoven tvoří školní žákovská knihovna a školní učitelská knihovna.

(2) Školní knihovna se zřizuje jako součást školy; své služby může poskytovat i veřejnosti, a to za úplatu.

§ 22

Domov mládeže

(1) Domov mládeže zabezpečuje žákům středních škol výchovu, ubytování a stravování. Obsah výchovné činnosti v domově mládeže navazuje na obsah výchovně vzdělávací práce střední školy.

(2) Domov mládeže se může zřídit i jako součást školy.

Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy a preventivně výchovné péče

§ 23

(1) Výkon ústavní výchovy mládeže zajišťují dětské domovy. Výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy mládeže s poruchami chování zajišťují speciální výchovná zařízení; výkon ústavní výchovy zajišťují též internátní speciální školy. Diagnostické úkoly při výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy plní diagnostické ústavy. Preventivně výchovnou péči o mládež s negativními jevy chování zajišťují střediska výchovné péče o mládež.

(2) Školská zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy zajišťují mládeži s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou výchovnou, hmotnou a sociální péči. Tuto péči může zajišťovat i středisko výchovné péče o mládež.

§ 24

Dětský domov

(1) Dětský domov je internátní výchovné zařízení pro výkon ústavní výchovy mládeže; zajišťuje výchovnou, hmotnou a sociální péči mládeži s normálním duševním vývojem, která ze závažných důvodů nemůže být vychovávána ve vlastní rodině a nemůže být osvojena nebo umístěna v jiné formě náhradní rodinné péče.

(2) Mládež, u níž se předpokládá dlouhodobý pobyt v dětském domově, je vychovávána v dětském domově rodinného typu.

(3) Dětský domov pečuje o mládež od tří do osmnácti let, popřípadě do ukončení přípravy na povolání.

Speciální výchovná zařízení

§ 25

(1) Speciální výchovná zařízení uvedená v § 26 až 28 jsou internátní výchovná zařízení pro výkon ochranné výchovy nebo ústavní výchovy obtížně vychovatelné mládeže.

(2) Speciální výchovná zařízení jsou diferencována podle věku, pohlaví, stupně obtížnosti výchovy a podle mentální úrovně mládeže.

§ 26

Dětský výchovný ústav

Dětský výchovný ústav pečuje o obtížně vychovatelnou mládež do doby, než ukončí docházku do základní školy nebo do zvláštní školy, popřípadě než ukončí přípravu na povolání.

§ 27

Výchovný ústav pro mládež

Výchovný ústav pro mládež pečuje o obtížně vychovatelnou mládež, která ukončila docházku do základní školy nebo do zvláštní školy; v péči ústavu mládeže zůstává do osmnácti, popřípadě do devatenácti let, byla-li jí ochranná výchova nebo ústavní výchova prodloužena soudem.

§ 27a

Výchovný ústav pro děti a mládež

Dětský výchovný ústav a výchovný ústav pro mládež lze zřizovat i jako společné zařízení.

§ 27b

Výchovný ústav pro nezletilé matky

Výchovný ústav pro nezletilé matky pečuje o nezletilé matky, kterým byla nařízena ústavní výchova nebo uložena ochranná výchova, a jejich děti.

§ 28

Ústav s výchovně léčebným režimem a oddělení s výchovně léčebným režimem

(1) Ústav s výchovně léčebným režimem pečuje po dobu nezbytné potřeby o mládež z dětských domovů a speciálních výchovných zařízení, u níž byla zjištěna přechodná nebo trvalá duševní porucha takového druhu a stupně, že nemůže být vychovávána v ostatních zařízeních pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy.

(2) Součástí speciálních výchovných zařízení mohou být oddělení s výchovně léčebným režimem.

Diagnostické ústavy

§ 29

(1) Diagnostické ústavy jsou internátní výchovná zařízení, která komplexně vyšetřují z hlediska psychologického a pedagogického mládež s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou nebo mládež, o jejímž umístění do výchovného zařízení rozhodl předběžným opatřením okresní úřad (Magistrátní úřad hlavního města Prahy), popřípadě mládež, o jejíž umístění do výchovného zařízení požádali okresní úřad (Magistrátní úřad hlavního města Prahy) zákonní zástupci, a zprostředkovávají její zdravotní vyšetření. Mládež rozmísťují do příslušných typů dětských domovů a speciálních výchovných zařízení, popřípadě do internátních speciálních škol.

(2) Diagnostické ústavy poskytují po přechodnou dobu výchovnou péči mládeži zadržené na útěku od rodičů nebo jiných osob, popřípadě z institucí odpovědných za její výchovu.

(3) Diagnostické ústavy se člení na dětské diagnostické ústavy (§ 30) a diagnostické ústavy pro mládež (§ 31).

§ 30

Dětský diagnostický ústav

Dětský diagnostický ústav plní diagnostické úkoly uvedené v § 29; vede evidenci mládeže umístěné v dětských domovech a dětských výchovných ústavech ve svém územním obvodu.

§ 31

Diagnostický ústav pro mládež

Diagnostický ústav pro mládež plní diagnostické úkoly uvedené v § 29; vede evidenci mládeže umístěné ve výchovných ústavech pro mládež.

§ 31a

Středisko výchovné péče pro děti a mládež

(1) Středisko výchovné péče pro děti a mládež poskytuje všestrannou preventivně výchovnou péči dětem a mládeži s negativními jevy chování, pokud nejsou důvody pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve speciálních výchovných zařízeních.

(2) Středisko výchovné péče pro děti a mládež může být zřízeno jako internátní výchovné zařízení.

(3) Středisko výchovné péče pro děti a mládež může plnit své úkoly za úplatu.

§ 31b

(1) Funkci školských výchovných zařízení plní též zařízení sociální péče, v nichž se občanům se změněnou pracovní schopností poskytuje vzdělání a výcvik pro vhodná pracovní uplatnění podle předpisů o sociálním zabezpečení; tato zařízení mohou plnit též funkci střediska praktického vyučování.[4])

(2) Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky a ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo školství") stanoví obecně závazným právním předpisem podrobnosti o vzdělávání a výcviku v těchto zařízeních.

DÍL DRUHÝ

ŠKOLSKÁ ÚČELOVÁ ZAŘÍZENÍ

§ 32

Školská účelová zařízení pomáhají předškolním zařízením, základním školám, speciálním školám, středním školám a školským výchovným zařízením plnit výchovně vzdělávací úkoly; zabezpečují také další vzdělávání pedagogických pracovníků nebo hmotnou péči o žáky po dobu jejich pobytu ve škole.

---

[4]) § 37 a 38 zákona České národní rady č. 129/1975 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 61 školského zákona.

Zařízení výchovného poradenství

§ 33

zrušen

§ 34

Výchovný poradce

Základní školy, speciální školy a střední školy zajišťují úkoly výchovného poradenství výchovnými poradci. Předpoklady kvalifikace výchovného poradce stanoví ministerstvo školství vyhláškou.

§ 35

Pedagogicko-psychologická poradna

(1) Pedagogicko-psychologická poradna pomáhá řešit výukové a výchovné problémy dětí předškolních zařízení, žáků základních škol, středních škol a speciálních škol a školských výchovných zařízení, pomáhá při profesionální orientaci žáků a zajišťuje pro předškolní zařízení, školy a školská výchovná zařízení odborné pedagogicko-psychologické služby.

(2) Pedagogicko-psychologická poradna provádí pedagogicko-psychologická vyšetření dětí a žáků, poskytuje metodickou pomoc pedagogickým pracovníkům a výchovným poradcům ve školách a psychologům ve školských výchovných zařízeních.

§ 35a

zrušen

§ 36

zrušen

§ 37

zrušen

§ 37a

zrušen

§ 38

zrušen

Zařízení školního stravování

§ 39

Školní jídelna

(1) Školní jídelna zabezpečuje stravování dětí a žáků a pracovníků předškolních zařízení, škol a školských zařízení.

(2) Školní jídelna může zajišťovat dětem a žákům a pracovníkům předškolních zařízení, škol a školských zařízení další stravovací služby a podle místních podmínek při dodržení hygienických a bezpečnostních norem může také poskytovat stravovací služby pro veřejnost, a to za úplatu.

(3) Školní jídelnu lze zřídit jako součást předškolního zařízení, školy nebo školského výchovného zařízení.

§ 40

zrušen

§ 41

zrušen

Ostatní účelová zařízení

§ 42

Školní hospodářství

(1) Školním hospodářstvím se rozumí školní statek, školní polesí, školní rybářství a školní zahradnictví.

(2) Školní hospodářství se zřizuje při střední zemědělské škole, střední zahradnické škole, střední vinohradnické škole, střední chmelařské škole, střední lesnické škole a střední rybářské škole.

(3) Školní hospodářství plní účelové poslání spočívající ve vytváření podmínek pro praktické vyučování žáků a jejich zájmovou odbornou činnost a v rozvíjení odborné pedagogické práce učitelů škol při současném zajišťování zemědělské nebo lesnické nebo rybářské výroby.

§ 43

zrušen

§ 44

zrušen

ČÁST ČTVRTÁ
ZÁVĚREČNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 45

(1) Vláda České republiky stanoví nařízením podmínky a výši poskytování dotací soukromým předškolním a soukromým školským zařízením.

(2) Ministerstvo školství vydává obecně závazné právní předpisy o činnosti předškolních zařízení a školských zařízení uvedených v tomto zákoně, pokud tato působnost podle zvláštního zákona nepřísluší jinému ústřednímu orgánu státní správy.

(3) Ministerstvo školství stanoví vyhláškou délku studia a učební plány a podrobnosti o státních jazykových zkouškách ve státních jazykových školách.

(4) Ministerstvo školství stanoví vyhláškou typy a druhy speciálních mateřských škol.

(5) Podrobnosti o výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy stanoví ministerstvo školství v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány obecně závazným právním předpisem.

(6) Ministerstvo školství schvaluje pokusné ověřování organizace a forem výchovně vzdělávací práce v předškolních zařízeních a školských zařízeních.

(7) Ministerstvo školství může zřizovat další školská účelová zařízení, která nejsou uvedena v tomto zákoně.

(8) Ministerstvo školství může určit druhy školských zařízení, které lze slučovat a jaké bude jejich organizační postavení.

§ 46

zrušen

§ 47

Zrušují se:

1. § 3, 4 a § 22 až 24 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon),
2. § 21 vládního nařízení č. 59/1964 Sb., o úkolech národních výborů při péči o děti,
3. vládní vyhláška č. 72/1961 Sb., o zřizování jeslí a mateřských škol ve společných budovách.

Čl. II

zákona České národní rady č. 390/1991 Sb., o předškolních zařízeních a školských zařízeních:

1. Postavení předškolních zařízení a školských zařízení zřízených podle dosavadních předpisů se upravuje podle § 1 odst. 1 tohoto zákona nejpozději do 31. prosince 1994.

2. Společná zařízení jeslí a mateřské školy zřízená podle dosavadních předpisů se zruší nejpozději do 31. prosince 1994. Podle potřeby se třídy mateřské školy mění na mateřskou školu podle tohoto zákona.

3. Dětské útulky zřízené podle dosavadních předpisů se zruší nejpozději do 31. prosince 1992.

§ 48

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1978.

Zákon České národní rady č. 31/1984 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady o státní správě ve školství a zákon České národní rady o školských zařízeních, nabyl účinnosti dnem 1. září 1984 kromě ustanovení, kterým se mění a doplňuje § 24 zákona České národní rady o státní správě ve školství; toto ustanovení nabylo účinnosti dnem vyhlášení.

Zákon České národní rady č. 390/1991 Sb., o předškolních zařízeních a školských zařízeních, nabyl účinnosti dnem vyhlášení.

Burešová v. r.

396

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 2. října 1991,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 108/1991 Sb., o dovozní přirážce, ve znění vyhlášek č. 154/1991 Sb. a č. 234/1991 Sb.

Federální ministerstvo financí stanoví podle § 58 zákona č. 194/1988 Sb., o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy, ve znění zákona č. 297/1990 Sb., v rozsahu zmocnění daného usnesením vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 852 ze dne 3. prosince 1990, v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu, federálním ministerstvem pro strategické plánování a Státní bankou československou:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva financí č. 108/1991 Sb., o dovozní přirážce, ve znění vyhlášek č. 154/1991 Sb. a č. 234/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Dovozní přirážka se uplatňuje na zboží dovezené fyzickými osobami, které nemá obchodní charakter, slouží k uspokojování osobních potřeb[1]) a bylo propuštěno do volného oběhu.[2])

(2) Dovozní přirážka se uplatňuje při dovozech ostatního zboží, které bylo propuštěno do volného oběhu[2]) a je uvedeno v kódech Harmonizovaného systému popisu a číselného označení[3]) v příloze této vyhlášky.

1) § 39a vyhlášky FMZO č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky FMZO č.397/1991 Sb.

2) Zákon č. 44/1974 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

3) Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokolu o její změně.“.

2. Za § 1 se vkládá § 1a, který zní:

„§ 1a

(1) Dovozní přirážka se nevyměřuje ani nevybírá na zboží uvedené v § 1 odst. 1, na které se vztahují ustanovení § 35 až 43, § 47 až 50, § 53 a 55 vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Dovozní přirážka se nevyměřuje ani nevybírá u zboží uvedeného v § 1 odst. 2, i když je uvedeno v příloze této vyhlášky, v těchto případech:

a) na dovážené zboží, na které se vztahují ustanovení § 35 až 37, § 43 až 49 a § 51 až 55 vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění pozdějších předpisů,

b) při prokázaném zpětném dovozu do ČSFR,

c) při dovozech zboží osvobozeného od cla na základě vyhlášky federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 572/1990 Sb.,

d) u bezúplatných dovozů zejména u zboží zaslaného zahraničním dodavatelem náhradou za reklamované zboží, u dokumentace, u propagačních materiálů malé hodnoty, které zajišťují propagaci zboží nebo firmy, a u obchodních vzorků,

e) při dovozu zboží finského původu z Finska,

f) na zboží dovážené do ČSFR jednoznačně pro výrobní spotřebu, tj. k dalšímu přepracování, kompletaci nebo montáži ve výrobě a při poskytování služeb. V takovém případě však musí dovozce uvést v návrhu na celní řízení, že zboží v dováženém množství je určeno výhradně k výše uvedeným účelům. Výrobce je povinen vést o takovém zboží evidenci a prokázat finančním nebo celním orgánům způsob jeho užití. Za přepracování, kompletaci nebo montáž ve výrobě se však nepovažuje pouhé dělení, třídění, vážení nebo balení či jiná jednoduchá úprava dovezeného zboží.“.

3. V § 4 slovo „předpisů[3])“ se nahrazuje slovem „předpisů[4])“.

4) Vyhláška ministerstva financí č. 16/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

4. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Snížení a prominutí dovozní přirážky

(1) Ve zvlášť odůvodněných případech může federální ministerstvo financí u dovozů uvedených v § 1 odst. 2 prominout nebo snížit dovozní přirážku.

(2) V případech, kdy celnice promine nebo sníží clo u dovozů zboží uvedeného v § 1 odst. 1, promine rovněž nebo sníží ve stejném rozsahu dovozní přirážku.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 1991.

Ministr:
Ing. **Klaus** CSc. v. r.

397

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 1. října 1991,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon

Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničních věcí podle § 41 odst. 2, § 43 odst. 2 a § 44 odst. 2 celního zákona č. 44/1974 Sb., ve znění zákona č. 5/1991 Sb., stanoví:

Čl. I

1. V § 31 odst. 1 písm. a) se vypouštějí slova „s trvalým pobytem v tuzemsku".

2. V § 31 odst. 1 se vypouští písmeno b) a dosavadní písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

3. V § 39 odst. 2 se částka „1000 Kčs" nahrazuje částkou „3000 Kčs".

4. § 39 odst. 4 a 5 znějí:

„(4) Fyzickým osobám s trvalým bydlištěm v tuzemsku, které k výkonu výdělečné činnosti v cizině nejméně jedenkrát za týden překračují státní hranice, se od cla osvobozuje:

a) zboží dovážené k osobní spotřebě v průběhu cesty (cestovní potřeby), s výjimkou vína a lihovin, pokud druh a množství tohoto zboží odpovídá jejich osobním poměrům a délce cesty, a

b) zboží, které nemá obchodní charakter, jehož úhrnná celní hodnota nepřesahuje 300 Kčs, jestliže bylo v cizině získáno darem nebo za devizové prostředky, které mohou podle platných předpisů pro nákup zboží použít.

(5) Fyzickým osobám s trvalým bydlištěm v cizině, které k výkonu výdělečné činnosti v tuzemsku nejméně jedenkrát za týden překračují státní hranice, se od cla osvobozuje:

a) zboží dovážené k osobní spotřebě v průběhu cesty (cestovní potřeby), s výjimkou vína a lihovin, pokud druh a množství tohoto zboží odpovídá jejich osobním poměrům a délce cesty, a

b) zboží, které nemá obchodní charakter, jehož úhrnná celní hodnota nepřesahuje 300 Kčs.".

5. § 39 odst. 6 zní:

„(6) Osvobození od cla uvedené v odstavcích 2 a 3 celnice přizná pouze tehdy, jestliže od posledního přiznání osvobození uplynula doba nejméně jednoho měsíce.".

6. V § 39 se dosavadní odstavce 4, 5 a 6 označují jako odstavce 7, 8 a 9.

7. V § 39 odst. 9 se slova „podle odstavců 2, 3 a 4" nahrazují slovy „podle odstavců 2, 3, 4, 5 a 7".

8. Za § 39 se vkládá nový § 39a, který zní:

„§ 39a

(1) Za zboží, které nemá obchodní charakter a které slouží k uspokojování osobních potřeb, se pro účely použití jednotné celní sazby podle § 31 a osvobození od cla podle § 39 odst. 2, 3, 4, 5 a 7 považuje:

a) zboží, jehož celní hodnota u jednoho druhu nepřesahuje částku 500 Kčs, a

b) jeden kus zboží jednoho druhu, jehož celní hodnota přesahuje částku 500 Kčs.

(2) Celnice může v odůvodněných případech přiznat osvobození od cla a použít jednotnou celní sazbu i na více kusů zboží uvedeného v odstavci 1 písm. b).".

9. V příloze 1 se název „Dominikánské společenství" nahrazuje názvem „Dominické společenství" a název „Tchajwan – provincie ČLR" se nahrazuje názvem „Tchajwan – Čína".

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 1991.

Ministr:

Ing. **Bakšay** v. r.

398

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 1. října 1991,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb., č. 423/1990 Sb. a č. 534/1990 Sb.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu stanoví podle § 54 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb. a č. 113/1990 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 41/1985 Sb., o neobchodních vývozech a dovozech věcí, ve znění vyhlášek č. 179/1988 Sb., č. 118/1989 Sb., č. 4/1990 Sb., č. 52/1990 Sb., č. 225/1990 Sb., č. 423/1990 Sb. a č. 534/1990 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Příloha č. 1 zní:

„Věci, k jejichž vývozu je třeba povolení
[§ 1 odst. 1 písm. c) a § 1 odst. 2 bod 1. bb) vyhlášky]:

1. pohonné hmoty vyvážené v rezervních nádobách
2. potraviny a potravinářské výrobky cizího původu
3. výrobky ze zlata a stříbra (s výjimkou šperků a ozdob stříbrných nebo pozlacených se vsazenými českými granáty nebo jinými polodrahokamy čs. provenience, pokud tyto výrobky nejson starožitnostmi).“.

2. Příloha č. 2 zní:

„Věci, jejichž vývoz je zakázán
(§ 7 odst. 1 vyhlášky)

1. starožitnosti.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. října 1991.

Ministr:
Ing. **Bakšay** v. r.

399

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 13. září 1991

o speciálních školách a speciálních mateřských školách

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví podle § 2 odst. 2, § 29 odst. 2 a § 31 odst. 2, v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky podle § 19 odst. 4 a § 28 odst. 5 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb., podle § 30 odst. 4 školského zákona, podle § 13 písm. a), f), h) a m) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, a pokud jde o střední zdravotnické školy podle § 13 písm. a) a h) zákona České národní rady č. 564/1990 Sb. v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky a podle § 45 odst. 4 zákona České národní rady č. 76/1991 Sb., o školských zařízeních, ve znění zákona České národní rady č. 31/1984 Sb. a zákona České národní rady č.390/1991 Sb.:

§ 1
Základní ustanovení

Tato vyhláška stanoví typy speciálních škol a speciálních mateřských škol, zřizování a zrušování speciálních škol a speciálních mateřských škol, počty dětí a žáků ve třídě, zvláštnosti organizace speciálních škol a speciálních mateřských škol, přijímání dětí do speciálních mateřských škol, zařazování žáků do speciálních základních škol, zvláštních škol a pomocných škol, přijímání žáků do speciálních středních škol a do odborných učilišť, vyučovací čas, výchovu mimo vyučování, pravidla hodnocení a klasifikace žáků speciálních škol, péči o zdraví a dozor nad žáky.

§ 2
Typy speciálních mateřských škol a speciálních škol

(1) Pro smyslově postižené děti a žáky se zřizují

a) pro sluchově postižené děti a žáky speciální mateřská škola, základní škola pro sluchově postižené, střední odborné učiliště pro sluchově postiženou mládež, gymnázium pro sluchově postiženou mládež, střední odborná škola pro sluchově postiženou mládež,

b) pro zrakově postižené děti a žáky speciální mateřská škola, základní škola pro slabozraké, základní škola pro žáky se zbytky zraku, základní škola pro nevidomé, střední odborné učiliště pro zrakově postiženou mládež, gymnázium pro zrakově postiženou mládež, střední odborná škola pro zrakově postiženou mládež.

(2) Pro děti a žáky s vadami řeči se zřizuje speciální mateřská škola a základní škola pro žáky s vadami řeči; pro děti a žáky nemluvící se zřizuje speciální mateřská škola a základní škola pro nemluvící.

(3) Pro tělesně postižené děti a žáky se zřizuje speciální mateřská škola, základní škola pro tělesně postižené, střední odborné učiliště pro tělesně postiženou mládež, gymnázium pro tělesně postiženou mládež, střední odborné školy pro tělesně postiženou mládež.

(4) Pro nemocné nebo zdravotně oslabené děti a žáky se zřizuje speciální mateřská škola při nemocnici, základní škola při nemocnici, speciální mateřská škola při dětské léčebně, základní škola při dětské léčebně, speciální mateřská škola při dětské lázeňské léčebně, základní škola při dětské lázeňské léčebně, speciální mateřská škola při dětské ozdravovně, základní škola při dětské ozdravovně, popřípadě při jiných zdravotnických zařízeních (dále jen „mateřská škola při zdravotnickém zařízení a základní škola při zdravotnickém zařízení“).

(5) Pro děti a žáky s více vadami, kteří nejsou mentálně postižení, se zřizuje speciální mateřská škola pro děti s více vadami, základní škola pro žáky s více vadami.

(6) Pro mentálně postižené děti a žáky se zřizuje speciální mateřská škola, zvláštní škola, odborné učiliště a pomocná škola.

(7) Pro děti zdravotně oslabené, zdravotně vnitřně postižené nebo s odchylkami psychomotorického vývoje nebo sníženou psychosociální adaptací nebo pro děti s více vadami se zřizují speciální mateřské školy.

(8) Pro žáky smyslově postižené, pro žáky s vadami řeči, pro žáky nemluvící nebo pro tělesně postižené žáky, kteří jsou též mentálně postižení, se zřizují: zvláštní škla pro sluchově postižené, pomocná škola pro sluchově postižené, odborné učiliště pro sluchově postižené, zvláštní škola pro slabozraké, zvláštní škola pro žáky se zbytky zraku, zvláštní škola pro nevidomé, pomocná škola pro zrakově postižené, odborné učiliště pro zrakově postižené, zvláštní škola pro žáky s vadami řeči, zvláštní škola pro nemluvící, zvláštní škola pro tělesně postižené, zvláštní škola pro žáky s více vadami, pomocná škola pro žáky s více vadami, odborné učiliště pro tělesně postižené, pomocná škola pro tělesně postižené a odborné učiliště pro žáky s více vadami.

(9) Pro děti a žáky nemocné nebo zdravotně oslabené, kteří jsou též mentálně postižení, se zřizují: speciální mateřská škola při nemocnici, zvláštní škola při nemocnici, pomocná škola při nemocnici, speciální mateřská škola při dětské léčebně, zvláštní škola při dětské léčebně, pomocná škola při dětské léčebně, speciální mateřská škola při dětské lázeňské léčebně, zvláštní škola při dětské lázeňské léčebně, pomocná škola při dětské lázeňské léčebně, speciální mateřská škola při dětské ozdravovně, zvláštní škola při dětské ozdravovně a pomocná škola při dětské ozdravovně, popřípadě při jiných zdravotnických zařízeních (dále jen „speciální mateřská škola při zdravotnickém zařízení, zvláštní škola při zdravotnickém zařízení a pomocná škola při zdravotnickém zařízení“).

(10) Pro žáky se specifickými vývojovými poruchami chování a schopnosti učení se zřizuje základní škola pro žáky se specifickými vývojovými poruchami chování a schopnosti učení. Specializované třídy pro žáky se specifickými vývojovými poruchami chování a schopnosti učení zřizované v základních školách a mateřských školách a speciální třídy pro smyslově nebo tělesně postižené žáky nebo pro žáky s vadami řeči nebo pro žáky mentálně postižené zřizované v základních školách[1]) nebo mateřských školách nebo speciální třídy pro smyslově nebo tělesně postižené žáky zřizované ve středních školách nebo učilištích[2]) patří do systému speciálních škol.

(11) Při dětských domovech, při speciálních výchovných zařízeních a diagnostických ústavech[3]) se podle potřeby zřizují mateřská škola, základní škola, učiliště, střední odborné učiliště, speciální mateřská škola, zvláštní škola nebo odborné učiliště.

§ 3

Zřizování a zrušování speciálních škol a speciálních mateřských škol, počty dětí a žáků ve třídě

(1) Speciální školy a speciální mateřské školy se zřizují a zrušují podle sítě škol; zřizují se pro nejméně deset žáků; zrušují se, klesne-li počet žáků pod deset. V případech zvláštního zřetele hodných se škola ponechá v provozu i při nižším počtu žáků. Třída a skupina se zřizuje při minimálním počtu čtyř žáků.

(2) Více druhů a typů škol pro žáky stejného postižení lze zřídit jako jednu právnickou osobu.

(3) Ředitel speciální mateřské školy a speciální školy určí počty žáků v jednotlivých třídách s přihlédnutím k pedagogickým, hygienickým, ekonomickým a prostorovým podmínkám; může dělit třídy na skupiny v souladu s učebním plánem a požadavky na bezpečnost žáků a ochranu jejich zdraví; určí počty skupin a počet žáků ve skupině s ohledem na specifika postižení žáků, charakter vyučovacího předmětu a podmínek školy.

(4) Třída speciální mateřské školy pro mentálně postižené se naplňuje do deseti dětí, třída speciální mateřské školy pro děti smyslově postižené, tělesně postižené, děti s vadami řeči a děti nemluvící do osmi dětí, pro děti s více vadami do šesti dětí, třída speciální mateřské školy při zdravotnických zařízeních do patnácti dětí, třída speciální mateřské školy při dětské psychiatrické léčebně nebo psychiatrickém, neurologickém, foniatrickém oddělení a ostatních zdravotnických zařízeních, kde jsou ležící pacienti, do osmi dětí.

(5) První ročník zvláštní školy se naplňuje do osmi žáků, druhý až pátý ročník zvláštní školy do deseti žáků, šestý až devátý ročník zvláštní školy do dvanácti žáků. Jsou-li ve třídě zvláštní školy vyučováni žáci různých ročníků, je počet žáků stanoven podle nejnižšího ročníku, který je v této třídě vyučován; třída nižšího stupně pomocné školy do osmi žáků, třída středního, vyššího a pracovního stupně pomocné školy do deseti žáků, třída zvláštní školy a pomocné školy pro děti s vadami řeči, nemluvící a pro smyslově a tělesně postižené žáky do šesti žáků.

(6) Přípravný ročník a první ročník základní školy pro sluchově postižené žáky a základní školy pro žáky se zbytky zraku a první a druhý ročník základní školy pro nevidomé, základní školy pro tělesně postižené, základní školy pro slabozraké, základní školy pro žáky s vadami řeči, základní školy pro nemluvící se naplňuje do osmi žáků, ostatní ročníky se naplňují do deseti žáků, třída pro žáky s více vadami do šesti žáků.

(7) Třída základní školy, zvláštní školy a pomocné školy při zdravotnickém zařízení, kterým je dětská psychiatrická nebo neurologická léčebna, psychiatrické oddělení, neurologické nebo foniatrické oddělení se naplňuje do osmi žáků, třída základní školy, zvláštní školy a pomocné školy při ostatních zdravotnických zařízeních, kde jsou ležící pacienti, do deseti žáků, kde jsou chodící pacienti, do pátnácti žáků, třídy pro individuální výuku ve školách při ostatních zdravotnických zařízeních do osmi žáků.

---

[1]) § 5 odst. 1 a 2 vyhlášky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 291/1991 Sb., o základní škole.

[2]) § 1 odst. 7 vyhlášky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 354/1991 Sb., o středních školách.

[3]) § 25 a 29 zákona ČNR č. 76/1978 Sb., o školských zařízeních, ve znění pozdějších předpisů.

(8) Třída střední školy pro smyslově postiženou mládež se naplňuje do deseti žáků, třída střední školy pro tělesně postiženou mládež do dvanácti žáků. Třída odborného učiliště do čtrnácti žáků, třída odborného učiliště pro smyslově nebo tělesně postiženou mládež do osmi žáků. Počty žáků ve třídách a ve skupinách odborného výcviku v učilištích, odborných učilištích nebo středních odborných učilištích zřizovaných při zvláštních výchovných zařízeních stanoví zvláštní předpis.[4])

(9) Při odborném výcviku ve středním odborném učilišti pro smyslově postiženou mládež se vytvářejí skupiny do pěti žáků, ve středním odborném učilišti pro tělesně postiženou mládež do šesti žáků, v odborném učilišti pro smyslově a tělesně postiženou mládež do čtyř žáků; počet žáků ve skupině při odborném výcviku v odborných učilištích je určený v soustavě učebních oborů v odborných učilištích.

(10) Třída základní školy pro žáky se specifickými vývojovým poruchami schopnosti učení se naplňuje do dvanácti žáků, třída základní školy pro žáky se specifickými vývojovými poruchami chování do deseti žáků.

(11) Výjimky z maximálního počtu žáků ve třídě nebo skupině stanoveného v odstavcích 4 až 10 povoluje ředitel školy.

§ 4

Organizace speciálních škol a speciálních mateřských škol

(1) Ve třídě speciální mateřské školy zajišťují výchovné práce dva učitelé. Individuální logopedickou péči a rozvoj komunikační dovednosti zajišťuje v rozsahu tří hodin denně v každé třídě další učitel. V mateřské škole pro zrakově postižené se do rozsahu určenému pro logopedickou péči začleňují zraková a orientační cvičení; v mateřské škole pro tělesně postižené rozvíjení pohybových dovedností. Ředitel školy určí poměr mezi logopedickou péčí a zrakovým a orientačním cvičením nebo mezi logopedickou péčí a rozvíjením pohybových dovedností. V mateřské škole při zdravotnickém zařízení tak činí ředitel školy po dohodě s ošetřujícím lékařem o zavedení logopedické péče.

(2) Základní školy pro sluchově postižené, základní školy pro žáky se zbytky zraku, základní školy pro tělesně postižené, zvláštní školy pro sluchově postižené, zvláštní školy pro tělesně postižené mají deset ročníků.

(3) Ve speciálních základních školách se mohou zřídit třídy pro žáky s více vadami. Do těchto tříd se nezařazují žáci s mentálním postižením.

(4) Při zvláštních školách a ústavech sociální péče pro mentálně postiženou mládež se mohou zřizovat třídy pomocné školy.

(5) Vyrovnávací třídy se ve speciálních školách nezřizují.

(6) Součástí odborného učiliště mohou být pracoviště nutná pro odbornou přípravu, například pozemek, hospodářské objekty, strojové zařízení.

(7) Pomocná škola má čtyři stupně. Nižší a střední stupeň je tříletý, vyšší a pracovní stupeň je dvouletý.

§ 5

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky může ve speciálních základních školách, speciálních mateřských školách a zvláštních školách pro smyslově a tělesně postižené zřizovat jako součást školy speciálně pedagogická centra (dále jen „centrum"), popřípadě další školská účelová zařízení.[5]) Centrum zabezpečuje diagnostické, poradenské, terapeutické a metodické činnosti pro smyslově a tělesně postižené děti předškolního a školního věku, jejich rodiče a pedagogické pracovníky v centru, v rodinách a ve školách. Centrum řídí ředitel školy.

Zařazování a přijímání dětí a žáků do speciálních mateřských škol a speciálních škol

§ 6

(1) Do speciálních mateřských škol a do speciálních škol se přednostně zařazují a přijímají postižené děti a žáci, pokud se nemohou s ohledem na své postižení vzdělávat v mateřských školách, základních školách a středních školách.

(2) Jestliže nastane v průběhu docházky dítěte nebo žáka do speciální mateřské školy nebo speciální školy změna v charakteru postižení dítěte nebo žáka nebo speciální mateřská škola nebo speciální škola přestane odpovídat stupni postižení dítěte nebo žáka, je ředitel speciální mateřské školy nebo speciální školy, do které je dítě nebo žák zařazen, povinen podat, po projednání se zástupcem žáka, návrh na přeřazení dítěte nebo žáka do jiné speciální mateřské školy nebo speciální školy nebo do mateřské školy nebo do základní školy nebo střední školy.

[4]) Vyhláška ministerstva školství ČSR č. 64/1981 Sb., o školských zařízeních pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy.

[5]) § 45 odst. 7 zákona ČNR č. 76/1978 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

(3) Ředitel školy na návrh pedagogické rady může žáka, který byl přeřazen do základní školy nebo do speciální základní školy nebo do zvláštní školy, se souhlasem jeho zástupce, zařadit do vyššího ročníku, než ve kterém plnil povinnou školní docházku v základní škole, jestliže to umožňuje jeho věk a znalost učiva.

§ 7

(1) O zařazování a přeřazení dětí a žáků do speciálních mateřských a speciálních základních škol, zvláštních škol a pomocných škol rozhoduje ředitel školy, a to se souhlasem jejich zástupce.[6])

(2) Návrh na zařazení dítěte nebo žáka do škol uvedených v odstavci 1 může řediteli této školy podat zástupce žáka, škola, kterou žák navštěvuje, pedagogicko-psychologická poradna, zdravotnické zařízení, orgány péče o rodinu a dítě a centrum.

(3) V případě nezařazení žáka do speciální základní školy nebo do zvláštní školy nebo pomocné školy oznámí rozhodnutí ředitel zástupci žáka, příslušnému školskému úřadu nebo obci, v níž má žák trvalý pobyt. Školský úřad v dohodě s obcí navrhne, ve které škole bude žák plnit povinnou školní docházku nebo určí jinou formu jeho vzdělávání včetně jejího zabezpečení.

(4) Pedagogicko-psychologická poradna nebo centrum shromáždí všechny podklady potřebné k rozhodnutí a navrhne řediteli školy zařazení dítěte nebo žáka do příslušného typu školy. Ve sporných případech může rozhodnutí o zařazení předcházet diagnostický pobyt dítěte nebo žáka v příslušné speciální mateřské škole nebo speciální škole v délce dvou až šesti měsíců.

(5) Před zařazením dítěte nebo žáka do mateřské školy při zdravotnickém zařízení a základní školy při zdravotnickém zařízení nebo do speciální mateřské školy při zdravotnickém zařízení, zvláštní školy při zdravotnickém zařízení a pomocné školy při zdravotnickém zařízení je potřebný souhlas ošetřujícího lékaře. Rozsah výuky určí ředitel školy po dohodě s ošetřujícím lékařem.

(6) Žáci s více vadami, kteří nejsou mentálně postižení, se zařazují do speciální základní školy nebo do speciální třídy zřízené pro žáky s více vadami.

(7) Při zařazení dítěte nebo žáka do speciální mateřské školy, do speciální školy, speciální třídy nebo specializované třídy, se shromáždí ve škole dokumentace o dítěti a průběžně se vede po celou dobu školní docházky dítěte nebo žáka.

§ 8

Přijímání žáků do speciálních středních škol

Ke studiu ve speciálních středních školách se přijímají žáci, kteří úspěšně ukončili poslední ročník speciální základní školy. Do těchto škol mohou být přijati také absolventi základních škol. Žáci se změněnou pracovní schopností se přijímají přednostně.

§ 9

Přijímání do odborných učilišť a ukončování přípravy v odborných učilištích

(1) Do odborných učilišť se přijímají žáci, kteří úspěšně ukončili devátý ročník zvláštní školy a jsou natolik rozumově vyspělí a dovední, že mohou absolvovat přípravu v odborném učilišti.

(2) Do samostatné třídy odborného učiliště se přijímají žáci, kteří ukončili povinnou školní docházku v osmém, popřípadě sedmém ročníku zvláštní školy, a jejichž vývoj dává předpoklady k zařazení do některého učebního oboru odborného učiliště.

(3) Na vykonání závěrečné zkoušky v odborném učilišti se vztahuje zvláštní předpis.[7])

(4) Příprava žáků pro výkon jednoduchých činností se ukončuje vydáním vysvědčení v posledním ročníku přípravy.

§ 10

Vyučovací doba

(1) V prvním ročníku speciálních základních škol, zvláštních škol a pomocných škol jsou nejvýše čtyři vyučovací hodiny v jednom celku, ve druhém až pátém ročníku pět vyučovacích hodin, v ostatních ročnících šest vyučovacích hodin. Ředitel může po projednání se zřizovatelem určit odlišný počet vyučovacích hodin v jednom celku.

(2) Vyučovací hodina ve speciálních školách trvá zpravidla 45 minut. Vyučovací hodina praxe a vyučovací hodina při odborném výcviku trvá 60 minut, u zrakově postižených 50 minut.

(3) Při odborném výcviku žáků je vyučovací jednotkou vyučovací den. Vyučování ve vyučovacím dni rozvrhne ředitel speciálního středního odborného učiliště nebo odborného učiliště s ohledem na fyzickou a psychickou náročnost odborného výcviku v jednotli-

[6]) § 3 odst. 2 písm. f) zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství.

[7]) Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČSR č. 119/1989 Sb., o ukončování studia ve středních školách a o ukončování přípravy v odborných učilištích.

vých učebních oborech. Žáci do šestnácti let věku mají po dvou hodinách odborného výcviku přestávky v rozsahu alespoň deset minut nebo po třech hodinách odborného výcviku přestávky v délce 15 až 30 minut. Žáci starší šestnácti let, kteří vykonávají odborný výcvik v provozech, mají přestávky shodné s přestávkami ostatních pracovníků provozu. Doba přestávek při odborném výcviku se započítává do doby vyučovacího dne.

(4) Doba přímé individuální práce se žáky ve školách při zdravotnických zařízeních se řídí zdravotním stavem žáka.

§ 11

Výchova mimo vyučování

(1) Počty žáků v odděleních školních družin a školních klubů při speciálních školách odpovídají počtům žáků v příslušných třídách.

(2) K rozvíjení zájmové činnosti žáků ve speciálních školách zřizuje ředitel školy zájmové útvary, které může zřizovat ve spolupráci s jinými organizacemi.

§ 12

Pravidla hodnocení a klasifikace žáků zvláštních škol

(1) Prospěch žáka v jednotlivých předmětech se klasifikuje těmito stupni

1 - výborný,
2 - chvalitebný,
3 - dobrý,
4 - dostatečný,
5 - nedostatečný.

(2) Chování žáka se klasifikuje těmito stupni

1 - velmi dobré,
2 - uspokojivé,
3 - neuspokojivé.

(3) Celkový prospěch žáka na konci prvního a druhého pololetí se hodnotí

a) v prvním až čtvrtém ročníku těmito stupni
prospěl,
neprospěl,

b) v pátém až devátém ročníku těmito stupni
prospěl s pochvalou,
prospěl,
neprospěl.

(4) Celkový prospěch vyjadřuje výsledky klasifikace povinných předmětů a chování. Žák zvláštní školy prospěl s pochvalou, je-li hodnocen nejvýše z jednoho povinného předmětu třetím stupněm, nemá-li průměrný prospěch z povinných předmětů horší než 1,7 a jeho chování je velmi dobré. Žák prospěl, nemá-li v žádném z povinných předmětů prospěch nedostatečný, s výjimkou předmětů hudební výchova, zpěv, výtvarná výchova, tělesná a sportovní výchova. Žák neprospěl, má-li z některého povinného předmětu prospěch nedostatečný, kromě předmětů uvedených v předchozí větě.

§ 13

Postup do vyššího ročníku a opakování ročníku zvláštní školy

(1) Žák zvláštní školy postupuje do vyššího ročníku, jestliže je na konci druhého pololetí jeho celkový prospěch hodnocen alespoň stupněm prospěl.

(2) Ředitel zvláštní školy může žáka se souhlasem jeho zástupce a po schválení pedagogickou radou přeřadit na základě prokázaných znalostí do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku.

(3) Ředitel zvláštní školy může po projednání v pedagogické radě na základě žádosti zástupce žáka povolit žáku, který nemohl být z vážných důvodů, například dlouhotrvající nemoc, ke konci druhého pololetí klasifikován, opakování ročníku bez konání komisionální zkoušky.

(4) Ředitel zvláštní školy navrhne žáka, který opakoval ročník a opět neprospěl nebo neprospěl poté, co předchozí ročník opakoval, k přeřazení do pomocné školy. Návrh předá pomocné škole nebo zvláštní škole s třídou pomocné školy, která je nejbližší místu trvalého pobytu žáka nebo kterou dohodne se zástupcem žáka.

§ 14

Komisionální zkoušky

(1) Žák je klasifikován na základě výsledku komisionální zkoušky v těchto případech:

a) při přestupu žáka ze zvláštní školy do základní školy nebo

b) v případě osvobození žáka od povinnosti docházet do školy nebo

c) vzniknou-li pochybnosti o správnosti klasifikace.

(2) Komisionální přezkoušení podle odstavce 1 písm. a) nařídí ředitel školy, do níž žák přestupuje, podle odstavce 1 písm. b) a c) ředitel školy, do níž žák dochází nebo by měl docházet.

(3) Komise pro komisionální zkoušky je tříčlenná. Komisi tvoří předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, kterým je zpravidla učitel vyučující danému předmětu, a přísedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. Členy komise jmenuje ředitel, který nařídil komisionální přezkoušení. Jedná-li se o přestup žáka zvláštní školy do základní školy, žák vykonává rozdílové zkoušky. Protokol o komisionální zkoušce se uloží do osobních spisů žáka.

(4) Komisionální přezkoušení podle odstavce 1 písm. c) je nutné provést do 10 dnů od klasifikace žáka.

§ 15

Žáci speciálních základních škol a speciálních středních škol se hodnotí a klasifikují podle pravidel hodnocení a klasifikace žáků v základních a středních školách, přičemž se přiměřeně zohlední charakter postižení.

§ 16

Internátní péče

(1) Speciální mateřské školy a speciální školy se mohou zřizovat jako internátní školy, které poskytují dětem a žákům kromě vzdělávání celodenní výchovu, ubytování a stravování. Na částečnou úhradu nákladů spojených s pobytem žáků ve speciální internátní škole s výjimkou speciálních středních odborných učilišť a odborných učilišť, přispívají rodiče nebo jiné osoby mající vůči dítěti nebo žáku vyživovací povinnost, podle zvláštního předpisu.[8])

(2) Internát zabezpečuje výchovu mimo vyučování a přípravu na vyučování také žákům, kteří jsou v celodenní péči školy.

(3) Vnitřní řád internátní školy může obsahovat organizační, hygienické, bezpečnostní a jiné pokyny, které zabezpečují řádný provoz internátu, stanoví způsob převzetí a předání žáka jeho zástupci k vyučování a jeho převzetí po vyučování vychovatelem internátu. Vnitřní řád internátní školy dále může určovat podmínky, za nichž může vychovatel žákovi povolit zejména volnou vycházku, návštěvu kulturních a sportovních akcí a osobní nákupy. S vnitřním řádem internátní školy seznámí ředitel školy žáka a jeho zástupce při nástupu do školy.

(4) V internátě mohou být společně ubytováni žáci různého pohlaví a různého věku. Samostatné výchovné skupiny zpravidla zřizuje vedoucí vychovatel pro jednotlivé kategorie žáků. Počty žáků ve výchovných skupinách jsou shodné s počty žáků stanovenými pro třídy jednotlivých typů speciálních škol.

(5) Pokud v internátě zůstávají žáci i v době školních prázdnin, určí ředitel internátní školy způsob zajištění péče o tyto žáky.

§ 17

Péče o zdraví a dozor nad žáky

Při péči o zdraví a dozoru nad žáky speciálních škol postupují školy podle obecných předpisů platných pro základní školy a střední školy s těmito odchylkami:

a) v jedné skupině žáků při koupání a plaveckém výcviku neplavců je nejvýše pět žáků, vyžaduje-li to zdravotní stav dítěte je možné ve školách při zdravotnických zařízeních konat plavecký výcvik individuálně,

b) lyžařský výcvik provádí jeden instruktor s nejvýše osmi žáky. U žáků nevidomých a se zbytky zraku na jednoho instruktora připadá jeden žák; u žáků slabozrakých a tělesně postižených připadá na jednoho instruktora šest žáků,

c) přesahuje-li počet žáků při akci mimo budovu speciální školy počet žáků stanovený na příslušnou třídu nebo výchovnou skupinu, zabezpečí ředitel školy dozor další zletilé osoby,

d) při léčebných úkonech dětí a žáků speciálních mateřských škol a speciálních škol pečují o bezpečnost dětí zdravotničtí pracovníci,

e) ve speciálních školách poskytuje léčebně preventivní péči i příslušný odborný lékař.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 18

Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, vztahují se na speciální mateřské školy, speciální základní školy, zvláštní školy a pomocné školy obecné předpisy platné pro mateřské školy nebo základní školy, na speciální střední školy a odborná učiliště obecné předpisy platné pro střední školy.

§ 19

Zrušuje se vyhláška ministerstva školství ČSR č. 49/1986 Sb., o školách pro mládež vyžadující zvláštní péči.

§ 20

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Vopěnka v. r.

[8]) Vyhláška ministerstev školství a zdravotnictví a Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 124/1967 Sb., o částečné úhradě nákladů na péči poskytovanou v některých zařízeních pro mládež.

400

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

ze dne 19. září 1991

o hmotném a finančním zabezpečení cizinců studujících na školách v působnosti ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví podle § 24 odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 35 odst. 2 písm. a) zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování finančního a hmotného zabezpečení cizinců přijatých ke studiu (dále jen „stipendisté") na školách v působnosti ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo") v rámci mezivládních dohod, a to

a) nerecipročních stipendistů ministerstva,

b) recipročních stipendistů,

c) stipendistů na náklady vysílající strany.

(2) Pro účely této vyhlášky se finančním zabezpečením cizinců rozumí zvláštní stipendium pro studium na středních a vysokých školách a při postgraduálním studiu (dále jen „stipendium").

(3) Tato vyhláška se vztahuje na cizince, kteří jsou navrženi ke studiu vládou vysílající země v rámci mezivládní dohody.

§ 2

Stipendistům se poskytuje stipendium při studiu na středních nebo vysokých školách.

§ 3

(1) Stipendistům se poskytuje po dobu 12 měsíců ve školním roce měsíční stipendium v této výši:

a) 1500 Kčs při studiu na střední nebo vysoké škole,

b) 1800 Kčs při postgraduálním studiu na vysoké škole.

(2) Stipendium se cizinci neposkytuje

a) po dobu jeho nepřítomnosti na území České a Slovenské Federativní Republiky, pokud tato nepřítomnost trvá nepřetržitě déle než 30 kalendářních dnů nebo

b) po dobu přerušení studia.

(3) Stipendisté jsou povinni veškeré změny týkající se pobytu včetně doby nepřítomnosti ohlásit prostřednictvím přijímající školy ministerstvu.

(4) V roce, ve kterém stipendisté ukončují studium, se jim poskytuje po ukončení studia pouze jedno měsíční stipendium, pokud zůstávají na území České a Slovenské Federativní Republiky. Posledním měsícem výplaty je ten, který následuje po měsíci, v němž bylo studium ukončeno.

(5) Přeruší-li stipendisté studium ze závažných zdravotních důvodů, poskytuje se stipendium též po dobu pracovní neschopnosti, pokud stipendisté zůstávají na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(6) Recipročním stipendistům je po dobu trvání studijního pobytu poskytováno stipendium ve výši, která je zakotvena v příslušné mezivládní dohodě; ustanovení odstavců 1 a 4 se na ně nevztahují.

§ 4

Hmotné zajištění

(1) Stipendisté se mohou stravovat a ubytovávat ve školních zařízeních za podmínek stanovených pro studenty, občany České a Slovenské Federativní Republiky.[1])

---

[1]) Směrnice ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky ze dne 6. 1. 1983 č. j. 34699/82-14 o školním stravování, ve znění směrnice ministerstva školství České socialistické republiky a ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. j. 22275/85-40, reg. v částce 3/1983 Sb.

Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 59/1989 Sb., o domovech mládeže.

Směrnice ministerstva školství České socialistické republilty ze dne 13. 7. 1982 č. j. 20797/82-35 o ubytování studentů vysokých škol v kolejích, reg. v částce 17/1982 Sb.

Směrnice ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 13. 7. 1982 č. j. 20798/82-34 o zřizování, zrušování a provozu menz a bufetů vysokých škol, reg. v částce 17/1982 Sb.

(2) Náklady spojené s dopravou stipendistů do České republiky a zpět nese vysílající strana, pokud mezivládní dohoda nestanoví jinak.

(3) Jízdné v místní hromadné dopravě platí stipendisté za stejných podmínek jako studenti, občané České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 5

Sociální zabezpečení

(1) Stipendistům se poskytuje léčebně preventivní péče podle zvláštních předpisů.[2])

(2) Nemocenské a důchodové zabezpečení stipendistů je upraveno zvláštními předpisy.[3])

(3) Na stipendisty se vztahuje úrazové pojištění sjednávané hromadně ministerstvem financí České republiky.

§ 6

Přechodná a závěrečná ustanovení

Tato vyhláška se vztahuje též na cizince, kteří byli přijati ke studiu mimo mezivládní dohody do dne účinnosti této vyhlášky; nevztahuje se však na cizince přijaté ke studiu na vlastní náklady.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Vopěnka v. r.

---

[2]) Zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebné preventivní péče, ve znění pozdějších předpisů.

[3]) Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 165/1979 Sb., o nemocenském pojištění některých pracovníků a o poskytování dávek nemocenského pojištění občanům ve zvláštních případech, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 149/1988 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

401

VYHLÁŠKA

ministerstva životního prostředí České republiky
ze dne 16. srpna 1991
o programech odpadového hospodářství

Ministerstvo životního prostředí České republiky stanoví podle § 11 odst. 3 zákona České národní rady č. 311/1991 Sb., o státní správě v odpadovém hospodářství:

§ 1

Programy odpadového hospodářství (dále jen „programy") zpracovávají původci odpadů[1]) (dále jen „původci"), kteří produkují více než 100 t odpadů ročně nebo 50 kg nebezpečných odpadů ročně, okresní úřady a ministerstvo životního prostředí České republiky.

§ 2

(1) Obsah programů původců je stanoven v přílohách č. 1 a 2, které jsou součástí této vyhlášky.

(2) Pokud program zpracovává původce, jímž není obec, předkládá program k vyjádření orgánům obce podle umístění zařízení ke zneškodňování odpadů a orgánům obce na jejímž území odpad vzniká.

(3) Součástí programu obce musí být seznam již nevyužívaných nebo nepovolených skládek odpadů, které charakterem a stářím uložených odpadů mohou ohrozit životní prostředí na daném území.

(4) Obce se mohou dohodnout na společném zpracování programu.[2])

§ 3

(1) Obsah programu odpadového hospodářství okresu je uveden v příloze č. 3, která je součástí této vyhlášky.

(2) Program okresu je zpracován na základě programu původců včetně obcí a koordinuje základní problémy nakládání s odpady v okrese.

(3) Při zpracování programu okresu spolupracuje okresní úřad s původci včetně obcí a koordinuje činnost se sousedními okresními úřady, především za účelem racionálního zabezpečení, využívání a zneškodňování odpadů. Původci jsou povinni poskytnout informace nutné k zpracování programu.

(4) Návrh programu okresu musí být projednán s orgány obce na daném území.

(5) Okresní úřad zabezpečí, aby se s programem okresu mohl každý seznámit.

§ 4

Pro sestavení programu České republiky, který stanoví koncepční řešení nakládání s odpady, poskytují okresní úřady na požádání ministerstva životního prostředí České republiky potřebné informace.

§ 5

(1) Původci předloží okresnímu úřadu své programy ke schválení do 31. srpna 1992.

(2) Okresní úřady zpracují programy odpadového hospodářství okresů do 31. prosince 1992.

(3) Programy odpadového hospodářství se zpracovávají na období let 1992 až 1997. Nejdéle do pěti let od nabytí právní moci rozhodnutí o souhlasu s programem původce musí být program aktualizován a znovu předložen okresnímu úřadu ke schválení.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. **Dejmal** v. r.

[1]) § 2 odst. 7 zákona č. 238/1991 Sb., o odpadech.

[2]) § 17 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).

Příloha 1 k vyhlášce č. 401/1991 Sb.

Obsah programu odpadového hospodářství původce

A. Úvodní část

1. Identifikační údaje původce
   - adresa organizace i samostatných jednotek,
   - identifikační číslo,
   - jména pracovníků zabezpečujících odpadové hospodářství.

2. Charakteristika výrobních procesů a základních problémů odpadového hospodářství.

B. Analytická část

1. Přehled výrobních míst
   - ve kterých odpady vznikají,
   - ve kterých jsou nebo mohou být využívány odpady jako druhotné suroviny,
   - ve kterých jsou nebo mohou být odpady zneškodňovány.

Údaje o odpadech musí být uváděny kvalitativně (zařazení podle katalogu odpadů[3]) i kvantitativně.

2. Přehled odpadů
   - vznikajících, využívaných, dočasně ukládaných, skladovaných a zneškodňovaných z výrobních a nevýrobních činností v členění na zvláštní odpady, nebezpečné odpady a ostatní odpady (členění dle katalogu odpadů),
   - charakteristické vlastnosti odpadů (chemické a fyzikální složení a vlastnosti apod.) a zvláštnosti nakládání s nimi (toxicita, podmínky bezpečnosti práce, požární podmínky při přípravě apod.).

3. Maloodpadové technologie a recyklace odpadů, popis a kapacita využívaných maloodpadových a recyklačních technologií ve výrobě.

4. Zařízení ke zneškodňování odpadů
   - přehled zařízení ke zneškodňování odpadů, jejichž je původce provozovatelem (skládky, spalovny, třídírny, úpravny apod.),
   - provozní a technické parametry (kapacita, druh zneškodňovaných odpadů apod.) zařízení,
   - množství a druh zneškodňovaných odpadů (vlastních i cizích).

5. Nevyužívané skládky odpadů
   - přehled a charakteristika již nevyužívaných skládek,
   - množství a charakteristika odpadů uložených na těchto skládkách,
   - stav asanace a rekultivace.

6. Náklady na odpadové hospodářství
   - přehled nákladů na zpracování odpadů,
   - přehled nákladů na zneškodnění odpadů.

7. Informační zabezpečení
   - způsob vedení vnitropodnikové evidence odpadů,
   - zabezpečení vedení evidence odpadů k vnějším orgánům státní správy.

C. Návrhová část

1. Technická opatření
   - technická, příp. technologická opatření k omezování vzniku odpadů, třídění, jejich zhodnocování, zneškodňování apod.,
   - způsob zabezpečení plnění zvláštních podmínek uložených podle § 15 zákona č. 238/1991 Sb., o odpadech.
2. Strukturální změny ve výrobě, příp. útlumové programy, které budou mít vliv na nakládání s odpady; především množství produkovaných odpadů.
3. Program asanace a rekultivace již nevyužívaných skládek odpadů.

D. Dokladová část

1. Rozhodnutí správních orgánů vydaná původci pro odpadové hospodářství.
2. Protokoly o provedených kontrolách odpadového hospodářství.
3. Vyjádření dotčených obecních úřadů k návrhu programu odpadového hospodářství.
4. Souhlas okresního úřadu s programem odpadového hospodářství.
5. Provedené změny programu odpadového hospodářství.

Doklady mohou být uloženy odděleně od programu odpadového hospodářství. V programu musí být uveden jejich přehled a místo, kde jsou uloženy.

[3]) Opatření Federálního výboru pro životní prostředí, kterým se vyhlašuje Kategorizace a katalog odpadů, vyhlášené v částce 69/1991 Sb.

Příloha 2 k vyhlášce č. 401/1991 Sb.

Obsah programu odpadového hospodářství obce

A. Úvodní část

1. Název obce, adresa obecního úřadu, jméno starosty a dalších odpovědných pracovníků.
2. Základní údaje o obci
   - základní údaje a podklady, které jsou k dispozici,
   - struktura komunálního odpadu,
   - svozové oblasti, jejich charakteristiky,
   - seznam fyzických a právnických osob zabezpečujících pro obec nakládání s odpady,
   - přehled ochranných pásem a jiných chráněných zájmů.

B. Analytická část

1. Celkový přehled odpadů v členění na zvláštní odpady, nebezpečné, ostatní a komunální, u kterých obec zabezpečuje jejich svoz a zneškodnění.
2. Stav a úroveň sběru a svozu komunálních odpadů
   - počet, typy a objem nádob; lokalizace nádob, intervaly odvozu, typy a počet svozových vozidel, počty pracovníků,
   - přepravní vzdálenost svozových oblastí,
   - podíl separovaného sběru (druhy, množství, využití apod.).
3. Zařízení ke zneškodňování odpadů
   - přehled zařízení používaných ke zneškodňování komunálních odpadů obce (skládky, spalovny, kompostárny, třídírny, úpravny apod.) včetně provozovatelů zařízení,
   - provozní a technické parametry (kapacita, druh zneškodňovaných odpadů apod.) zařízení,
   - množství komunálních (i jiných) odpadů (obce i cizích) zneškodňovaných na těchto zařízeních.
4. Nevyužívané skládky odpadů
   - přehled a charakteristika již nevyužívaných skládek odpadů včetně adres vlastníků a uživatelů pozemků,
   - množství a charakteristika odpadů uložených na těchto skládkách,
   - stav asanace a rekultivace.
5. Náklady na odpadové hospodářství
   - přehled nákladů na jednotlivé fáze nakládání s odpady.
6. Informační zabezpečení
   - způsob vedení evidence komunálních odpadů.
7. Přehled původců odpadů v obci s charakteristikou jejich odpadů (včetně množství).

C. Návrhová část

1. Technická opatření
   - opatření k rozšíření sběru, tříděného sběru a zkvalitnění zneškodňování odpadů,
   - způsob zabezpečení plnění zvláštních podmínek uložených podle § 15 zákona č. 238/1991 Sb., o odpadech,
   - výstavba zařízení ke zneškodňování odpadů (skládky, spalovny, kompostárny, třídírny apod.).
2. Program asanace a rekultivace již nevyužívaných skládek.

D. Dokladová část

1. Rozhodnutí vydaná orgány státní správy obci jako původci nebo provozovateli zneškodňovacích zařízení.
2. Protokoly o provedených kontrolách.
3. Souhlas okresního úřadu s programem odpadového hospodářství.
4. Veškeré změny programu odpadového hospodářství.

Doklady mohou být uloženy odděleně od programu odpadového hospodářství. V programu musí být uveden jejich přehled a místo, kde jsou uloženy.

Příloha 3 k vyhlášce č. 401/1991 Sb.

Obsah programu odpadového hospodářství okresu

A. Úvodní část

1. Název okresu, adresa okresního úřadu, jméno přednosty a dalších odpovědných pracovníků.
2. Základní charakteristika území (při zpracování se vychází z údajů a podkladů, které jsou k dispozici)
   - přehled ochranných pásem a jiných chráněných zájmů.

B. Analytická část

1. Celkový přehled vznikajících, využívaných, dočasně ukládaných, skladovaných a zneškodňovaných odpadů v členění na zvláštní, nebezpečné, ostatní a komunální odpady (členění podle katalogu odpadů) na daném území.
2. Přehled původců odpadů a charakteristika jejich odpadů.
3. Přehled obcí produkujících komunální odpady včetně rozboru nakládání s nimi (svoz, třídění a zneškodňování odpadů).
4. Zařízení ke zneškodňování odpadů
   - přehled zařízení ke zneškodňování odpadů s adresami provozovatelů,
   - provozní a technické parametry těchto zařízení.
5. Nedořešené problémy původců a obcí při nakládání s odpady.
6. Nevyužívané skládky odpadů
   - přehled a charakteristika již nevyužívaných skládek odpadů včetně vlastníků a uživatelů pozemků,
   - charakteristika ukládaných odpadů,
   - stav asanace a rekultivace.
7. Informační zabezpečení
   - informační napojení na původce a obce.

C. Návrhová část

1. Technická opatření
   - přehled zásadních opatření k omezování vzniku odpadů, jejich zhodnocování a zneškodňování,
   - výstavba zařízení k zneškodňování odpadů.
2. Zásadní strukturální změny ve výrobě a útlumové programy, které budou mít vliv na snížení produkce odpadů.
3. Program asanace a rekultivace nevyužívaných skládek.
4. Spolupráce s okolními okresy za účelem koordinace nakládání s odpady.

D. Dokladová část

1. Odsouhlasené programy odpadového hospodářství původců odpadů a obcí.
2. Mapa (měř. 1 :50 000) se zákresem nejdůležitějších původců, zařízení ke zneškodňování odpadů, ochranných pásem a jiných chráněných zájmů.

402

VYHLÁŠKA

Státní banky československé

ze dne 3. října 1991

o vydání pamětních stříbrných padesátikorun s motivy lázní Karlových Varů, Mariánských Lázní a Piešťan

Státní banka československá vyhlašuje podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

(1) K připomenutí bohaté tradice českých a slovenských lázní se vydávají tři stříbrné pamětní padesátikoruny s motivy lázní Karlových Varů, Mariánských Lázní a Piešťan (dále jen „padesátikoruny").

(2) Padesátikoruny se razí ze slitiny obsahující 700 dílů stříbra a 300 dílů mědi. Hmotnost padesátikorun je 7 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr padesátikorun je 27 mm, jejich hrana je vroubkovaná.

§ 2

Karlovy Vary

(1) Na líci padesátikoruny je blíže k levému okraji mince umístěn státní znak České a Slovenské Federativní Republiky. Název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA" v opisu při okraji mince je v pravé dolní části přerušen stylizovaným vřídelním pramenem. Označení hodnoty „50 Kčs" je nad státním znakem, pod ním je letopočet „1991".

(2) Na rubu padesátikoruny je v levé části socha kamzíka na skále, vpravo lázeňský dům Imperiál se skupinou stromů. Název „KARLOVY VARY" je ve dvou řádcích v pravé části dole. Autorkou návrhu padesátikoruny je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Iniciály jejího jména „JTS" jsou umístěny vpravo mezi stromy a okrajem mince.

§ 3

Mariánské Lázně

(1) Na líci padesátikoruny je uprostřed státní znak České a Slovenské Federativní Republiky a okolo něho v neuzavřeném opisu je název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA". Nad státním znakem je letopočet „1991", pod státním znakem ve dvou řádcích označení hodnoty „50 Kčs". Po obou stranách státního znaku je drobný ornament.

(2) Na rubu padesátikoruny je v horní části mince umístěn motiv kolonád Křížového a za ním Rudolfova pramene. V dolní části je ve dvou řádcích název „MARIÁNSKÉ LÁZNĚ". Autorkou návrhu padesátikoruny je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Iniciály jejího jména „JTS" jsou umístěny vpravo pod schodištěm Křížového pramene.

§ 4

Piešťany

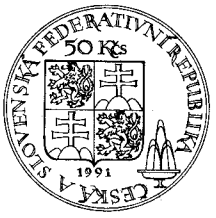
(1) Na líci padesátikoruny je v horní části uprostřed státní znak České a Slovenské Federativní Republiky: Název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATÍVNA REPUBLIKA" je v neuzavřeném opisu při okraji mince. Nad státním znakem je letopočet „.1991.". Pod státním znakem je ve dvou řádcích označení hodnoty „50 Kčs".

(2) Na rubu padesátikoruny je v horní části lázeňský dům Irma. Pod ním na vlnkách znázorňujících léčivé prameny je znak města Piešťan. Dole při okraji mince je v opisu název „PIEŠŤANY". Autorem návrhu padesátikoruny je akademický sochař Vladimír Oppl. Iniciály jeho jména „VO" jsou umístěny vpravo dole pod prvním oknem budovy.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 31. října 1991.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. **Tošovský** v. r.

403

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. července 1964 byla na 48. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o hygieně v obchodě a kancelářích (č. 120). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 11. ledna 1990 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 21 odstavce 3 Úmluva vstoupila pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku v platnost dnem 11. ledna 1991.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

Úmluva č. 120

Úmluva o hygieně v obchodě a kancelářích

Generální konference Mezinárodní organisace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a sešla se dne 17. června 1964 na svém 48. zasedání,

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se hygieny v obchodě a kancelářích, jež jsou čtvrtým bodem jednacího pořadu zasedání, a

stanovivši, že některé z těchto návrhů budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 8. července 1964 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o hygieně (obchod a kanceláře), 1964:

ČÁST I.

Povinnosti stran

Článek 1

Tato úmluva platí:

a) pro obchodní podniky;

b) pro podniky, zařízení a správní úřady, ve kterých pracovníci jsou zaměstnáni hlavně kancelářskou prací;

c) pro všechna oddělení jiných podniků, zařízení a správních úřadů, ve kterých pracovníci jsou zaměstnáni hlavně činností obchodní nebo kancelářskými pracemi, pokud nepodléhají vnitrostátním zákonům a jiným právním předpisům nebo jiným ustanovením o hygieně v průmyslu, dolech, dopravě nebo zemědělství.

Článek 2

Příslušný úřad může po projednání s přímo zúčastněnými organisacemi zaměstnavatelů a pracovníků, pokud existují, vyloučit z provádění všech nebo některých ustanovení této úmluvy určité skupiny podniků, zařízení, správních úřadů nebo jejich oddělení uvedených v článku 1, jestliže okolnosti nebo podmínky zaměstnání jsou takové, že provádění všech nebo některých zmíněných ustanovení by nebylo vhodné.

Článek 3

Ve všech případech, kdy není jisté, zda se tato úmluva vztahuje na určitý podnik, zařízení nebo správní úřad, otázka bude rozhodnuta bud příslušným úřadem po projednání s organisacemi zúčastněných zaměstnavatelů a pracovníků, pokud existují, nebo jiným způsobem v souladu s vnitrostátními zákony a praxí.

Článek 4

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, se zavazuje:

a) přijmout a udržovat v platnosti zákony a jiné právní předpisy, které zajišťují provádění všeobecných zásad stanovených v části II; a

b) zajistit, aby ustanovení doporučení o hygieně (obchod a kanceláře), 1964, nebo rovnocenná ustanovení byla uplatněna v takovém rozsahu, v jakém to vnitrostátní podmínky dovolují nebo činí žádoucím.

Článek 5

Zákony a jiné právní předpisy uplatňující ustanovení této úmluvy budou vypracovány po projednání se zúčastněnými representativními organisacemi zaměstnavatelů a pracovníků, pokud existují; stejně tomu bude u všech zákonů a jiných právních předpisů, které uplatňují, pokud to vnitrostátní podmínky umožňují a činí žádoucím, ustanovení doporučení o hygieně (obchod a kanceláře), 1964, nebo obdobná ustanovení.

Článek 6

1. Prostřednictvím vhodné inspekce nebo jinými prostředky mají být učiněna opatření k zajištění účinného provádění zákonů a jiných právních předpisů uvedených v článku 5.

2. Dovolují-li to prostředky, pomocí nichž jsou uplatňována ustanovení této úmluvy, účinné provádění těchto zákonů nebo jiných právních předpisů má být zajištěno zavedením přiměřeného systému sankcí.

ČÁST II.

Všeobecné zásady

Článek 7

Všechny prostory užívané pracovníky, jakož i vybavení těchto prostor, mají být udržovány v dobrém stavu a čistotě.

Článek 8

Všechny prostory užívané pracovníky mají být dostatečně a vhodně větrány buď přirozenou nebo umělou cestou či oběma způsoby zároveň, a to přívodem čistého nebo vyčištěného vzduchu.

Článek 9

Všechny prostory užívané pracovníky mají být dostatečně a vhodně osvětleny; osvětlení pracovišť má být pokud možno přirozené.

Článek 10

Ve všech prostorách užívaných pracovníky má být udržována co nejvhodnější a nejstálejší teplota, pokud to okolnosti dovolují.

Článek 11

Všechna pracoviště mají být umístěna a zařízena tak, aby zdraví pracovníků nebylo vystaveno žádným škodlivým účinkům.

Článek 12

Pitná voda nebo jiný zdravý nápoj má být v dostatečném množství k disposici pracovníkům.

Článek 13

Dostatečné a vyhovující umývárny a záchody mají být zřízeny a udržovány v dobrém stavu.

Článek 14

Pracovníci mají mít k disposici dostatečný počet vhodných sedadel; pracovníci mají mít možnost jich užívat v rozumné míře.

Článek 15

Mají být zřízena a udržována v dobrém stavu vhodná zařízení pro převlékání, odkládání a sušení oděvů, které se nenosí při práci.

Článek 16

Podzemní prostory a prostory bez oken, kde se běžně vykonává práce, mají odpovídat vhodným hygienickým normám.

Článek 17

Pracovníci mají být chráněni vhodnými a proveditelnými opatřeními proti látkám a postupům vzbuzujícím odpor, zdraví škodlivým, jedovatým či z jakéhokoli důvodu nebezpečným. Vyžaduje-li to povaha práce, příslušný úřad má předepsat používání individuálních ochranných pomůcek.

Článek 18

Hluk a vibrace, které mohou mít škodlivé účinky pro pracovníky, mají být omezeny na nejmenší možnou míru vhodnými a proveditelnými opatřeními.

Článek 19

Každý podnik, zařízení, správní úřad či jejich oddělení, na které se vztahuje tato úmluva, má mít podle své velikosti a předpokládaného risika

a) svou vlastní ošetřovnu nebo vlastní stanici první pomoci; nebo
b) ošetřovnu nebo stanici první pomoci společnou s jinými podniky, zařízeními, správními úřady nebo jejich odděleními; nebo
c) jednu nebo více skříní, skříněk nebo brašen první pomoci.

ČÁST III.

Závěrečná ustanovení

Článek 20

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 21

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organisace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy byla zapsána jeho ratifikace.

Článek 22

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 23

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organisace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členové organisace sdělí.

2. Když bude členským státům Organisace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organisace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 24

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a všech výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 25

Vždy, bude-li to považovat za nutné, Správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání generální konference otázku její úplné nebo částečné revise.

Článek 26

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a neustanoví-li nová úmluva jinak:

a) ratifikace nové revidující úmluvy členským státem způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 22, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;

b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti co do formy a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly a které neratifikovaly revidující úmluvu.

Článek 27

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

404

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 123 odst. 1 písm. c) zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 3/1991 Sb., **výnos** ze dne 12. září 1991 č. j. F 43-6138-7201-120991 **o poskytování příplatku k úhradě cestovních výdajů pracovníkům přijatým z České republiky do federálních orgánů na území Slovenské republiky.**

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 29. srpna 1991

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev v obcích

Předsednictvo České národní rady po projednání návrhu ministra vnitra České republiky na provedení nových voleb podle § 56 odst. 1 písm. a) a b) zákona České národní rady č. 368/1990 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích, vyhlašuje nové volby do obecních zastupitelstev v obcích

obec	okres
Bublava	Sokolov
Medlovice	Uherské Hradiště
Chvalkovice	Náchod

a stanoví den jejich konání na sobotu dne 19. října 1991 s tím, že zákonné lhůty pro přípravu voleb mohou být přiměřeně zkráceny podle harmonogramu uvedeného v příloze tohoto usnesení.

Burešová v. r.

Příloha k usnesení předsednictva ČNR

Harmonogram

úkolů a lhůt k provedení nových voleb podle § 56 zákona ČNR č. 368/1990 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích

lhůta	úkol
9. 9.	obecní rada (starosta) stanoví počet členů zastupitelstva
	starosta jmenuje zapisovatele volebních komisí
	obecní rada (starosta) stanoví volební okrsky a volební místnosti
	obecní úřad vyloží seznamy voličů a způsobem v místě obvyklým o tom občany vyrozumí; je zahájeno námitkové řízení
	obecní úřad vyhlásí způsobem v místě obvyklým dobu a místo konání voleb
16. 9.	volební strany podávají kandidátní listiny pro volby do zastupitelstva
	volební strany delegují členy a náhradníky do volebních komisí
23. 9.	starosta svolá první zasedání místní volební komise
30. 9.	místní volební komise zaregistruje platné kandidátní listiny
	obecní rada (starosta) doplní podle potřeby počet členů okrskových volebních komisí
7. 10.	starosta svolá první zasedání okrskových volebních komisí
	začíná volební kampaň; obecní úřad vyhradí veřejnou plochu k vylepování plakátů ve volební kampani

17. 10.	starosta zajistí dodání hlasovacích lístků voličům kandidáti se mohou písemně vzdát své kandidatury zmocněnci volebních stran mohou odvolat kandidaturu kandidáta končí volební kampaň
18. 10.	obecní úřad uzavře seznamy voličů
19. 10.	proběhnou volby do zastupitelstva v obci

OPATRENIE

Ministerstva financií Slovenskej republiky

z 2. septembra 1991

na odstránenie nezrovnalostí a tvrdostí pri vyrubovaní domovej dane

Ministerstvo financií Slovenskej republiky podľa § 24 ods. 2 bod 3 zákona č. 143/1961 Zb. o domovej dani ustanovuje:

§ 1

Domovej dani podľa § 2 zákona č. 143/1961 Zb. o domovej dani nepodliehajú budovy, ku ktorým majú právo hospodárenia alebo ich vlastnia:

a) rozpočtové alebo príspevkové organizácie, štátne fondy,
b) štátne podniky, štátne hospodárske organizácie, štátna organizácia Česko-slovenské štátné dráhy a špecializované železničné organizácie,
c) obce,
d) družstvá, ich záujmové organizácie a spoločenské záujmové organizácie a družstevné podniky,
e) podniky zahraničného obchodu,
f) občianske združenia a odborové organizácie, ich podniky a hospodárske zariadenia a právnické osoby, ktoré vznikli na základe zmlúv o spolupráci občianskych združení a odborových organizácií,
g) politické strany a politické hnutia,
h) akciové spoločnosti vydávajúce akcie len na meno, komanditné spoločnosti na akcie vydávajúce akcie len na meno, ostatné obchodné spoločnosti, združenia a spoločné podniky, ktorých zakladateľmi, účastníkmi alebo spoločníkmi sú len osoby uvedené pod písmenami a) až g),
i) nadácie, ktorých zriaďovateľmi sú osoby uvedené pod písmenami a) až h).

§ 2

Do základu domovej dane vyrubovanej podľa nájomného a ceny užívania sa nezapočítava zvýšenie úhrady pre väčšiu podlahovú plochu obytných miestností[1]) pri byte vlastníka domu.

§ 3

Postup upravený v § 2 tohto opatrenia sa použije po prvý raz pri vyrubovaní domovej dane na rok 1991.

§ 4

Toto opatrenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Dančo v. r.

[1]) § 11 vyhlášky Ústrednej správy pre rozvoj miestneho hospodárstva č. 60/1964 Zb. o úhrade za užívanie bytu a služby spojené s užívaním bytu.

OZNÁMENÍ

Výhradní distributor české verze Sbírky zákonů - vydavatelství SEVT Praha - společně se soukromým nakladatelstvím Frances připravila nabídku prvních knih z edice „Komentované zákony". Záměrem je předložit širší odborné veřejnosti - soudcům, prokurátorům, advokátům, komerčním právníkům, ale i podnikatelům - vedle normativního znění vybraných právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů takovou formu publikace, která by umožnila snadnou a rychlou orientaci a produktivnější práci s nimi. Součástí této pomoci širší právní veřejnosti bude i předkládání konkrétních příkladů, návrhů podání a vzorů obchodních smluv, které by měly racionalizovat práci všech těch, kteří s právními předpisy pracují.

Ke spolupráci byli přizváni významní odborníci teorie i praxe. Při výběru autorů dostali přednost ti, kteří se bezprostředně podíleli na přípravě uváděného zákona nebo jiného právního předpisu, který má být komentován.

Knihy budou vydávány v úzké časové závislosti na schválení právních norem Federálním shromážděním, jejich technické provedení bude odpovídat přikládanému významu (celoplátěná vazba, grafické zvýraznění textu).

Touto činností chtějí SEVT a Frances navázat na obdobně zaměřené edice z let první republiky a působit stejně, jako působí obdobná nakladatelství v moderních demokraciích.

1. **OBCHODNÍ ZÁKONÍK - komentář** **SEVT 98 509 0**

Autoři: M. Tomsa, V. Zunt, M. Bartošíková, P. Běhan, Z. Trávníček, I. Štenglová, Z. Píšek, R. Chalupa

Jakékoli podnikání v ČSFR po nabytí účinnosti obchodního zákoníku vyžaduje základní znalost ustanovení tohoto zákona. Nová komplexní úprava hospodářských vztahů nahrazuje hospodářský zákoník a převážnou většinu právních předpisů jej provádějících. Základním účelem zákona je soustředit v jednom právním předpisu komplexní právní úpravu podnikání československých i zahraničních osob, právních forem obchodních společností a obchodních závazkových vztahů způsobem, který odpovídá současným potřebám ekonomiky. Komentář vysvětluje jednotlivá ustanovení zákona podle paragrafů, upozorňuje na souvislosti se základním soukromoprávním předpisem - občanským zákoníkem a na vztahy k dalším právním předpisům.

Formát 125x200 mm, cca 800 str., vázaný výtisk, předběžná cena 220 Kčs.

2. **OBČANSKÝ ZÁKONÍK - komentář** **SEVT 98 510 0**

Autoři: J. Švestka, O. Jehlička, M. Pokorný, M. Skárová, E. Velebová, J. Mikeš, J. Štroblová, J. Macek, J. Hess, J. Dvořák, P. Feureis

Úplné znění občanského zákoníku s komentářem všech ustanovení podle jednotlivých paragrafů. Občanský zákoník je základní normou soukromoprávních vztahů každé moderní demokratické společnosti. Základní znalost občanského zákoníku je proto nezbytná jak pro každého občana, tak pro každého podnikatele. Komentář shrnuje dosavadní poznatky o převzatých ustanoveních občanského zákoníku a o dosavadní judikatuře. V částech věnovaných komentáři nových nebo novelizovaných ustanovení se autoři zaměřují zejména na výklad otázek souvisejících s novou úpravou obchodu a podnikání. Vedle výkladu nových obecných ustanovení, nové úpravy věcných práv, odpovědnosti za škodu a za bezdůvodné obohacení, dědění a zcela nového pojetí závazků bude komentář věnován nové právní úpravě bydlení.

V publikaci nepůjde o teoretizující komentář, ale o komentář mající konkrétní, praktické zaměření.

Formát 125x200 mm, cca 800 str., vázaný výtisk, předběžná cena 220 Kčs.

3. **OBČANSKÝ SOUDNÍ ŘÁD - komentář** **SEVT 98 511 0**

Autoři: F. Faldyna, J. Hušek

Úplné znění občanského soudního řádu s komentářem všech jeho ustanovení podle jednotlivých paragrafů s využitím i nadále platné judikatury.

Do pravomoci soudů se opět vrací rozhodování o vztazích obchodních, tedy o sporech mezi podnikateli. Obchodní soudnictví zcela nahradí dosavadní systém orgánů státní arbitráže. Z nových institutů je třeba upozornit na správní soudnictví, na nahrazení stížností pro porušení zákona dovoláním a na novou úpravu věcí výkonu rozhodnutí, zde zejména úpravu dražby. Novela občanského soudního řádu přináší poměrně složitou úpravu příslušnosti soudů v občanských věcech. Komentář vysvětluje podrobně nová nebo novelizovaná ustanovení zákona, která jsou pro převážnou část právnické veřejnosti zcela nová a nezvyklá.

Formát 125x200 mm, cca 300 str., vázaný výtisk, předběžná cena 120 Kčs.

4. **ŽIVNOSTENSKÝ ŘÁD - komentář** **SEVT 98 512 0**
Autoři: J. Trávníček, Z. Trávníček

Živnostenský řád nahradí populární zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů. V návaznosti na obchodní zákoník stanoví tento zákon podmínky, za nichž je možno provozovat podnikatelskou činnost živnostenského charakteru. Výklad ustanovení zákona podle jednotlivých paragrafů podávají autoři, kteří se zúčastnili legislativního procesu při přípravě řady zákonů z obchodně právní oblasti.

Formát 125x200 mm, cca 200 str., vázaný výtisk, předběžná cena 80 Kčs.

5. **VZORY SMLUV A PODÁNÍ PRO PODNIKATELE** **SEVT 98 513 0**
Autoři: kolektiv autorů

Publikace bude vydána po zavedení výše uvedených komentářů zákonů do praxe a bude obsahovat přehledné vzory společenských smluv a dalších typů obchodních smluv podle nové úpravy obchodního práva, s přihlédnutím k výkladům v jednotlivých publikacích edice „Komentované zákony". Stane se tak nezbytným doplňkem této edice se značnou praktickou využitelností.

Formát 125x200 mm, cca 160 str., vázaný výtisk, předběžná cena 60 Kčs.

SEVT a Frances dále nabízejí:

6. **WINDOWS PRO KAŽDÉHO** **SEVT 98 514 0**
Autoři: L. Novotný, R. Parthon

Kniha přístupnou formou seznamuje s počítačovým programem Windows 3.0, jeho používáním a ovládáním. Revolučnost Windows je dána dosud nebývale snadnou obsluhou a univerzálností nasazení do každodenní praxe (texty, grafy, tabulky, kartotéky, databáze, hry, kalendáře, grafika, komunikace s jinými počítači apod.). Publikace je určena začátečníkům i profesionálům ve všech oblastech využití osobních počítačů (školy, kursy, podniková sféra, administrativa, polygrafie apod.), její součástí je disketa s atraktivními programy.

Formát A5, 128 str., brožovaný výtisk +disketa, k dodání 11/91, předběžná cena 90 Kčs.

7. **PROGRAMÁTORSKÉ TABULKY PRO OSOBNÍ POČÍTAČE** **SEVT 98 515 0**
Autoři: P. Tauer, S. Toula

Publikace přináší v ucelené formě informace o kódových tabulkách, operačním systému DOS, periferiích, strukturách datových souborů a programátorských nástrojích a další, které uživatel doposud pracně získával z často nedostupných pramenů.
Je určena širokému okruhu uživatelů od školáků po profesionály. Může se stát nepostradatelnou pomůckou při hodinách informatiky, na stole uživatele pronikajícího do tajů osobního počítače i stát se součástí odborné knihovny každého profesionála.

Formát A5, 96 str., brožovaný výtisk, k dodání 1/92, předběžná cena 45 Kčs.

Zájemci z řad běžných uživatelů, ale i knihkupci a distributoři mohou své objednávky uplatnit na adrese: SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1-Malá Strana, tel. (02) 53 38 41-9, fax (02) 530026, telex 123518 SEVT C. K dostání i v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2 - Brno, Česká 14 - Karlovy Vary, Sokolovská 53.

OZNÁMENÍ

SEVT Praha oznamuje vydání těchto publikací:

1. **CELNÍ SAZEBNÍK** **SEVT 98 516 0**
   Vychází jako příloha k nařízení vlády ČSFR s účinností od 1. 1. 1992.
   Formát A5, cca 1000 str., vázaný výtisk, termín dodání 12/91, předběžná cena 300 Kčs.

2. **ŘÁD PLAVEBNÍ BEZPEČNOSTI** **SEVT 98 505 0**
   na vodních cestách České a Slovenské Federativní Republiky
   Vychází jako příloha k vyhlášce FMD č. 344/1991 Sb. Publikace obsahuje základní předpisy o plavbě včetně obsáhlé barevné přílohy (značení vodních cest, signalizace na plavidlech, vysvětlující situace apod.) a platí jednotně pro vodní cesty v celé ČSFR. Část vztahující se převážně na vodní cesty ČR je v českém jazyce, část vztahující se převážně na vodní cesty SR je ve slovenském jazyce.
   Řád plavební bezpečnosti je povinným vybavením každého plavidla plujícího po našich vodách a platí od 1. 1. 1992.
   Formát A4, rozsah cca 500 stran, vázaný výtisk, termín dodání 12/91, předběžná cena 150 Kčs.

3. **FSÚ, ČSÚ, SSÚ: STATISTICKÁ ROČENKA 1991** **SEVT 98 452 0**
   Podává souborný statistický přehled ze všech odvětví národního hospodářství. Kromě celostátních čísel obsahuje podrobné údaje za republiky i kraje, doplněné mezinárodním srovnáním. Pro dobrou orientaci najdete v sedmisetstránkové publikaci také barevné grafy a abecední věcný rejstřík. Publikace slouží jako informační zdroj pro vědecké práce, mezinárodní porovnání a v poslední době pro základní orientaci zahraničních investorů, výrobců i obchodních partnerů.
   Formát B5, 700 stran, vázaný výtisk, termín dodání 11/91, předběžná cena 178 Kčs.

Objednávky přijímá SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1-Malá Strana, tel. (02) 53 38 41-9, fax (02) 530026, telex 123518 SEVT C. K dostání i v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2 - Brno, Česká 14 - Karlovy Vary, Sokolovská 53.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrovova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.